

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΝΟΥΒΕΛΑ-22

Η ΑΝΝΟΥΛΑ ΤΟΥ SYDNEY

Στην ιστορία μας μπαίνει ένα καινούργιο πρόσωπο, ο Στέλιος Ραγής. Είναι ένας ωραίος ψηλός άνδρας, γύρω στα πενήντα με πλούσια ίσια γκριζα μαλλιά, ντυμένος με ένα ακριβό κοστούμι, γραβάτα και άσπρο πουκάμισο.

Ξεχώριζε αμέσως από το μεγάλο πλήθος που περίμενε στην αποβάθρα. Το πλοίο θα έφθανε σε λίγο στο λιμάνι του Σύδνεϋ με τις νύφες από την Ελλάδα. Τα γνωστά την εποχή της δεκαετίας '50, «νυφοκάραβα».

Είναι μια εποχή που σημάδευσε βαθιά τον Ελληνισμό της Αυστραλίας.

Σε αυτό το πλοίο ταξιδεύει η Ισμήνη και ο Άλκς. Ο ωραίος καλοντυμένος εκείνος άνδρας αυτούς περιμένει.

Οι περισσότεροι ήταν νέοι άνδρες, στην αποβάθρα, ήταν ντυμένοι και αυτοί με κοστούμι και γραβάτα, αλλά δεν είχαν εκείνη την ξεχωριστό παρουσιαστικό και αρχοντιά που εξέπεμπε η παρουσία του Στέλιου Ραγή.

Αυτός ξεχώριζε όχι μόνο από το ακριβό του κοστούμι, αλλά από την όλη εμφάνιση.

Γιατί πήγε στην αποβάθρα του λιμανιού του Σύδνεϋ, ο Στέλιος Ραγής, και όχι ο γέρος συγγενής της Κυριακούλας, που τους έκανε την πρόσκληση;

.....

Ο Άλκς και η Ισμήνη ήταν ακόμη στην καμπίνα τους έτοιμοι να ανέβουν πάνω στο κατάστρωμα και να αποβιβασθούν. Έδειχναν και οι δύο κάποια αγωνία και ταραχή, και λίγο φόβο αν πράγματι θα τους περίμενε στο λιμάνι ο γέροντας συγγενής της μακαρίτισσας της γιαγιάς Κυριακούλας.

Η Ισμήνη κάθε τόσο αποτεινόμενη στον Άλκς έλεγε: -Άραγε θα έρθει ο συγγενής της γιαγιάς; Μήπως και ξέχασε και μας αφήσει μόνους στην ξένη χώρα. Τι κάνουμε αν δεν έρθει;

Ο Άλκς την καθησύχασε:

-Ηρέμησε Ισμήνη. Του στείλαμε το τηλεγράφημα για την ημέρα που θα έρθουμε. Αποκλείεται ο άνθρωπος που δέχτηκε να μας φιλοξενήσει να μας ξεχάσει. Μην ανησυχείς.

Η Ισμήνη όμως δεν πούχαζε.

-Έχω ένα παράξενο προαισθημα. Δεν ξέρω πως να το πω. Νομίζω κάτι θα συμβεί.

-Ισμήνη της απάντησε ο Άλκς, συνέχεια ζεις με προαισθήματα και εφιάλτες. Πριν λίγες μέρες νόμιζες ότι είδες την χαμένη σου κόρη στο πλοίο, επειδή μια ξένη κοπέλα σου έμοιαζε στο πρόσωπο. -Και όμως Άλκς μια μάνα δεν κάνει τέτοια λάθη. Το ένστικτό μου δεν με γελά. Πιστεύω ότι εκείνη η ξένη κοπέλα στο πλοίο πρέπει είναι η κόρη μου.

-Σταμάτα Ισμήνη σε παρακαλώ είπε κάπως αυστηρά ο Άλκς. Είσαι συγκινημένη που φθάνουμε σε λίγο σε μια ξένη χώρα. Το ίδιο νιώθω και εγώ. Όμως δεν με κυριεύσαν αγωνίες και εφιάλτες.

Η Ισμήνη προσπάθησε να ηρεμήσει. Όμως της ήταν δύσκολο. Έκανε κάποια κίνηση και κοιτάχτηκε στον καθρέφτη της καμπίνας και είπε με ένα πιο γλυκό ύφος:

-Να συμμαζέψω λίγο τα μαλλιά μου. Να δέσω πιο ψηλά τον κότσο μου. Ντροπή να κατέβω σε ξένο μέρος με χαλαρά μαλλιά. Τι θα πει ο άγνωστος άνθρωπος όταν με δει. Θα τα σκεπάσω με το μπλε μαντίλι. Θα δείχνω πιο σοβαρή.

Ο Άλκς δεν απάντησε. Μόνο την κοιτούσε καθώς έδενε τα μακριά, όμορφα μαλλιά της, που μόλις άρχιζαν να γκριζάρουν.

Στον καθρέφτη έδειχνε το πρόσωπο μιας γυναίκας κάπως κοκέτας, που γύρευε να κρυφτεί πίσω από ένα αυστηρό κότσο, σκεπάζοντας ύστερα τα μαλλιά της με ένα μακρύ μπλε μαντίλι.

Σε εκείνα λίγα εκείνα λεπτά ο Άλκς παρατήρησε για πρώτη φορά στα τόσα χρόνια που γνωρίζει, την Ισμήνη να προσπαθεί να κρύψει την θλιμότητα της, με μια προσποιημένη σοβαρότητα, ενώ από μέσα της, το πρόσωπό της, εξέπεμπε μια άλλη αύρα.

.....

Σε λίγο το πλοίο έδεσε στο λιμάνι. Οι επιβάτες μαζεύτηκαν και ακουμπούσαν με αγωνία στην πλευρά που έβλεπε την αποβάθρα.

Τότε μόνο παρατήρησε ο Άλκς το παράξενο. Ότι το πλοίο ήταν γεμάτο από νέες κοπέλες, ενώ η αποβάθρα, ήταν πλημμυρισμένη από νέους άνδρες.

-Ηρθαμε με «νυφοκάραβο» Ισμήνη, της είπε σιγά για να μη τον ακούσουν οι κοπέλες που στέκονταν δίπλα.

-Τι σημαίνει αυτό; ρώτησε απορημένα η Ισμήνη, που πρώτη φορά άκουγε την λέξη «νυφοκάραβο».

-Τίποτε απάντησε βιαστικά ο Άλκς, φοβούμενος να δώσει συνέχεια στην κουβέντα μπροστά σε τόσο κόσμο.

.....

Στο μεταξύ στην αποβάθρα ανάμεσα στο πλήθος στεκόταν ο Στέλιος Ραγής κρατώντας στο ένα χέρι ένα μικρό άσπρο χαρτόνι που έγραφε με λατινικούς χαρακτήρες:

“Alkis-Kyriakoula-Ismini”

Πως και βρέθηκε ο ωραίος και καλοντυμένος άνδρας, ανάμεσα σε εκείνο το πολύβουο πλήθος, και μάλιστα κρατούσε το άσπρο χαρτόνι με τα ονόματα του Άλκς της Κυριακούλας και της Ισμήνης;

Γιατί δεν ήρθε ο συγγενής της γιαγιάς Κυριακούλας Πέτρος Πετρίδης να τους υποδεχτεί;

Είναι μια μεγάλη ιστορία.

Ο Πέτρος Πετρίδης είχε ήδη πεθάνει εδώ και 15 μέρες. Και όμως πιστός στην υπόσχεσή, που έδωσε στην Κυριακούλα, φρόντισε, λίγο πριν φύγει από την ζωή, να παρακαλέσει τον μοναδικό άν-

θρωπο και που μπορούσε να εμπιστευθεί, την δική του πονεμένη ιστορία.

Η Κυριακούλα ήταν η πρώτη μεγάλη νεανική του αγάπη στην Σάμο. Όμως εκείνος ήταν πολύ φτωχός για να το δεχθούν για γαμπρό οι πλούσιοι γονείς της κοπέλας. Έτσι ξενιτεύτηκε στην Αυστραλία. Η Κυριακούλα ακολούθησε τους γονείς στην Αθήνα, που την πάντρεψαν με ένα πολύ μεγαλύτερό της στην ηλικία, έμπορο της τάξης τους για να την αφήσει σύντομα χήρα. Απόκτησε με τον άνδρα της ένα γιό τον πατέρα του Άλκς.

Η συνέχεια της ιστορίας γνωστή. Η μάνα του Άλκς στο χώμα και ο πατέρας του στην φυλακή.

Η Κυριακούλα και ο Πέτρος Πετρίδης ποτέ δεν αντάμωσαν. Όμως κράτησε τα πρώτα του γράμματα από την Αυστραλία, που της έστειλε πριν την παντρεύσουν οι δικοί της στην Αθήνα.

Από τα γράμματα αυτά βρήκε την διεύθυνση και έβαλε τον Άλκς να γράψει στον δήθεν «συγγενή» της στην Αυστραλία ζητώντας του να τους δεχθεί.

Ο Πέτρος Πετρίδης ύστερα από τόσα χρόνια, μόνος και αυτός στην ζωή απάντησε αμέσως.

Δεν ήταν τυχερό οι δύο πρώην ερωτευμένοι να συναντηθούν. Ο Πέτρος Πετρίδης δεν έμαθε ποτέ για τον θάνατο της Κυριακούλας. Νόμιζε ότι θα έρθει να τον βρει στην Αυστραλία. Μα εκείνη έφυγε από την ζωή, χωρίς να πραγματοποιήσει το μεγάλο της όνειρο.

Εκείνος την περίμενε.

Έτσι στο μόνο πρόσωπο που θα μπορούσε να πει το μυστικό του και να ζητήσει βοήθεια ήταν ο άλλοτε νεαρός βοηθός του στο μανάβικο, στο προάστειο του Μάσκοτ, ο Στέλιος Ραγής.

Ο Στέλιος Ραγής που δεν γνώρισε ποτέ πατέρα, αγαπούσε τον πρώτο αφεντικό του και τον επισκεπτόταν συχνά. Τον βοηθούσε μάλιστα και οικονομικά, όταν το μικρό μανάβικο άρχισε να παρακμάζει, καθώς ο Πέτρος Πετρίδης μεγάλωνε σε ηλικία. Όμως ο Στέλιος Ραγής στα χρόνια που μεσολάβησαν, έφθασε στην κορυφή. Έγινε από τους πλουσιότερους μεγαλέμπορους φθαρτών της εποχής του με δικό του περίπερο στην αγορά του Φλέμικτον στο Σύδνεϋ.

Έμενε σε ένα δικό του υπέροχο διώροφο σπίτι στην αριστοκρατική συνοικία του Rosebay με πέντε κρεβατοκάμαρες και με βεράντες που βλέπουν θάλασσα. Είχε επίσης στην κατοχή του πολλά διαμερίσματα σε άλλες περιοχές του Σύδνεϋ τα οποία και ενοικίαζε.

Οικονομικά ήταν στην κορυφή. Ζούσε μόνος ύστερα από δύο αποτυχημένους γάμους με Αυστραλές. Δεν απέκτησε παιδιά από τους δύο γάμους του. Ωραίος ως άνδρας μέσης ηλικία εμφανίσιμος και πλούσιος είχε μεν επιτυχίες στις γυναίκες, αλλά ο μεγάλος έρωτας δεν εμφανίστηκε μέχρι τότε στην ζωή του.

Τώρα πιστός στην υπόσχεση που έδωσε στον Πέτρο Πετρίδη, ότι θα πάει στο λιμάνι και θα βοηθήσει τους ξένους που περιμένει βρέθηκε στην αποβάθρα, κρατώντας το άσπρο χαρτόνι με τα 3 ονόματα:

«Alkis- Kyriakoula-Ismini”.

.....

(Η ενδιαφέρουσα συνέχεια της ιστορίας στην έκδοση της Τετάρτης)